



Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
YVESA BOTA,
predstavljeni 18. novembra 2014¹

Zadeva C-147/13

**Kraljevina Španija
proti**

Svetu Evropske unije

„Ničnostna tožba — Izvajanje okrepljenega sodelovanja — Uvedba enotnega patentnega varstva — Uredba (EU) št. 1260/2012 — Veljavna ureditev prevajanja — Načelo prepovedi diskriminacije — Prenos pooblastil na organe zunaj Unije — Izbira pravne podlage — Zloraba pooblastil — Načelo avtonomnosti prava Unije“

1. Kraljevina Španija s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (EU) št. 1260/2012 z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja².
2. Izpodbijana uredba je bila sprejeta na podlagi Sklepa Sveta 2011/167/EU z dne 10. marca 2011 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva³.
3. Z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (EU) št. 1257/2012 z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja⁴ in Sporazumom o enotnem sodišču za patente, podpisanim 19. februarja 2013⁵, tvori „sveženj o enotnem patentu“.

I – Pravni okvir

4. Za upoštevne določbe, ki sem jih že predstavil v sklepnih predlogih v zadevi Španija/Parlament in Svet (C-146/13), ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem, napotujem na sklepane predloge v navedeni zadevi.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — UL L 361, str. 89, v nadaljevanju: izpodbijana uredba.

3 — UL L 76, str. 53, v nadaljevanju: sklep o okrepljenem sodelovanju. Zoper ta sklep sta bili vloženi dve ničnostni tožbi, ki sta ju vložili Kraljevina Španija in Italijanska republika ter ju je Sodišče zavrnilo v sodbi Španija in Italija/Svet (C-274/11 in C-295/11, EU:C:2013:240).

4 — UL L 361, str. 1.

5 — UL C 175, str. 1, v nadaljevanju: Sporazum o ESP.

A – Mednarodno pravo

5. Člen 14 Konvencije o podeljevanju evropskih patentov (Evropska patentna konvencija), ki je bila podpisana v Münchnu 5. oktobra 1973 in je začela veljati 7. oktobra 1977⁶, naslovljen „Jeziki Evropskega patentnega urada, evropskih patentnih prijav in drugih dokumentov“, določa:

„1. Uradni jeziki Evropskega patentnega urada^[7] so angleški, francoski in nemški.

2. Evropska patentna prijava se vloži v enem od uradnih jezikov, če pa se vloži v katerem drugem jeziku, mora biti prevedena v enega od uradnih jezikov v skladu s pravilnikom o izvajanju. Tak prevod se lahko uskladi s prijavo, kot je bila vložena, vse dokler traja postopek pri [EPU]. Če zahtevani prevod ni pravočasno vložen, se prijava šteje za umaknjeno.

3. Uradni jezik [EPU], v katerem je evropska patentna prijava vložena ali je vanj prevedena, se uporablja kot jezik postopka v vseh postopkih pri [EPU], razen če ni v pravilniku o izvajanju drugače določeno.

4. Fizične ali pravne osebe, ki imajo stalno prebivališče ali sedež podjetja v državi pogodbenici, kjer angleški, francoski ali nemški jezik ni uradni jezik, in državljani te države, ki imajo stalno prebivališče v tujini, lahko vložijo dokumente, ki jih je treba vložiti v roku, v uradnem jeziku te države. Vendar morajo v skladu s pravilnikom o izvajanju vložiti prevod v enem od uradnih jezikov [EPU]. Če dokument, ki ni sestavni del evropske patentne prijave, ni vložen v predpisanem jeziku ali če zahtevani prevod ni vložen pravočasno, se šteje, da dokument ni bil vložen.

5. Evropske patentne prijave se objavijo v jeziku postopka.

6. Evropski patentni spisi^[8] se objavijo v jeziku postopka in vsebujejo prevod patentnih zahtevkov^[9] v drugih dveh uradnih jezikih [EPU].

[...]

8. Vpisi v evropski patentni register so v treh uradnih jezikih [EPU]. Če obstaja dvom, je verodostojen vpis v jeziku postopka.“

B – Pravo Unije

6. V uvodnih izjavah 5 in 6 izpodbijane uredbe je navedeno:

„(5) [U]reditev prevajanja [za evropske patente z enotnim učinkom¹⁰] bi morala zagotoviti pravno varnost in spodbujati inovacije ter koristiti zlasti malim in srednje velikim podjetjem [(v nadaljevanju: MSP)]. Zagotoviti bi morala lažji, cenejši in pravno varnejši dostop do [EPEU] ter celotnega patentnega sistema.

6 — V nadaljevanju: EPK.

7 — V nadaljevanju: EPU.

8 — Po opredelitvi iz glosarja EPU je patentni spis „dokument, ki opisuje izum in predstavlja obseg varstva. Vsebuje opis, zahtevke in, če je to primerno, risbe“.

9 — Po opredelitvi iz istega glosarja je patentni zahtevak „del patentne prijave ali patentnega spisa. Opredeljuje predmet prijavljenega varstva z vidika tehničnih značilnosti.“

10 — V nadaljevanju: EPEU.

(6) Ker je EPU pristojen za podelitev evropskih patentov, bi morala ureditev prevajanja za [EPEU] temeljiti na trenutnem postopku pri EPU. Cilj te ureditve bi moral biti doseganje potrebnega ravnovesja med interesi gospodarskih subjektov in javnim interesom, kar zadeva stroške postopka in razpoložljivost tehničnih informacij.“

7. V uvodni izjavi 15 te uredbe je navedeno:

„Ta uredba ne posega v ureditev glede jezikov v institucijah Unije, določeno v skladu s členom 342 PDEU in Uredbo Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti^[11]. Ta uredba temelji na jezikovni ureditvi EPU in se ne bi smela obravnavati, kot da vzpostavlja posebno jezikovno ureditev za Unijo ali precedens za omejeno jezikovno ureditev v kakršnem koli bodočem pravnem instrumentu Unije.“

8. Členi od 3 do 7 izpodbijane uredbe določajo:

„Člen 3

Ureditev prevajanja za [EPEU]

1. Brez poseganja v člena 4 in 6 te uredbe se dodatni prevodi ne zahtevajo, kadar je bil spis evropskega patenta, ki ima enotni učinek, objavljen v skladu s členom 14(6) EPK.
2. Zahtevek za enotni učinek iz člena 9 Uredbe [...] št. 1257/2012 se predloži v jeziku postopka.

Člen 4

Prevod v primeru spora

1. V primeru spora v zvezi z domnevno kršitvijo [EPEU] imetnik patenta na zahtevo in po izbiri domnevnega kršitelja zagotovi celoten prevod [EPEU] v uradni jezik [...] države članice[, ki sodeluje pri okrepljenem sodelovanju^{12]}, v kateri se je zgodila domnevna kršitev, ali države članice[, v kateri ima domnevni kršitelj bivališče.
2. V primeru spora v zvezi z [EPEU] imetnik patenta med sodnim postopkom na zahtevo sodišča, pristojnega za spore o [EPEU] v sodelujočih državah članicah, zagotovi celoten prevod patenta v jezik, ki se uporablja v postopku pred navedenim sodiščem.
3. Stroške prevodov iz odstavkov 1 in 2 krije imetnik patenta.
4. V primeru spora o odškodninskem zahtevku sodišče, ki obravnava spor, zlasti v primeru, ko je domnevni kršitelj MSP, fizična oseba ali neprofitna organizacija, univerza ali zavod za javne raziskave, oceni in upošteva[, ali je domnevni kršitelj, preden je prejel prevod iz odstavka 1, ravnal[, ne da bi vedel oziroma upravičeno ni mogel vedeti, da krši [EPEU].

11 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3.

12 — V nadaljevanju: sodelujoča država članica.

Člen 5

Upravljanje sistema nadomestil

1. Glede na to, da se evropske patentne prijave lahko vložijo v katerem koli jeziku iz člena 14(2) EPK, sodelujoče države članice v skladu s členom 9 Uredbe [...] št. 1257/2012 [...] v okviru člena 143 EPK dodelijo EPU nalogo upravljanja sistema nadomestil za povračilo vseh stroškov prevajanja do določene zgornje meje prijaviteljem, ki pri EPU vložijo patentne prijave v enem od uradnih jezikov Unije, ki ni uradni jezik EPU.
2. Sistem nadomestil iz odstavka 1 temelji na pristojbinah iz člena 11 Uredbe [...] št. 1257/2012 in je na voljo le za MSP, fizične osebe, neprofitne organizacije, univerze in zavode za javne raziskave, ki imajo svoje bivališče ali glavni kraj poslovanja v državi članici.

Člen 6

Prehodni ukrepi

1. V prehodnem obdobju, ki se začne na dan začetka uporabe te uredbe, se zahtevku za enotni učinek iz člena 9 Uredbe [...] št. 1257/2012 priložita:
 - (a) celoten prevod spisa evropskega patenta v angleščino, kadar je jezik postopka francoščina ali nemščina, ali
 - (b) celoten prevod spisa evropskega patenta v kateri koli drug uradni jezik Unije, kadar je jezik postopka angleščina.
2. V skladu s členom 9 Uredbe [...] št. 1257/2012 sodelujoče države članice v okviru člena 143 EPK dodelijo EPU nalogo, da prevode iz odstavka 1 tega člena objavi čim prej po datumu predložitve zahtevka za enotni učinek iz člena 9 Uredbe [...] št. 1257/2012. Besedilo teh prevodov nima nikakršnega pravnega učinka in se uporablja le v informativne namene.
3. Neodvisni strokovni odbor šesto leto od datuma začetka uporabe te uredbe in nato vsaki dve leti objektivno oceni razpoložljivost visokokakovostnega strojnega prevajanja patentnih prijav in spisov v vse uradne jezike Unije, ki ga razvija EPU. Ta strokovni odbor ustanovijo sodelujoče države članice v okviru Evropske patentne organizacije ter je sestavljen iz predstavnikov EPU in nevladnih organizacij, ki zastopajo uporabnike evropskega patentnega sistema in jih upravni svet Evropske patentne organizacije povabi kot opazovalce v skladu s členom 30(3) EPK.
4. Na podlagi prve izmed ocen iz odstavka 3 tega člena in nato vsaki dve leti po tem na podlagi naknadnih ocen Komisija predloži Svetu poročilo in po potrebi predlaga zaključek prehodnega obdobja.
5. Če se prehodno obdobje ne konča na predlog Komisije, se izteče po 12 letih od datuma začetka uporabe te uredbe.

Člen 7

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od 1. januarja 2014 ali od dneva začetka veljavnosti sporazuma [o ESP], karkoli nastopi pozneje.“

II – Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

9. Kraljevina Španija je 22. marca 2013 v sodnem tajništvu Sodišča vložila to tožbo.

10. Predsednik Sodišča je na podlagi člena 131(2) Poslovnika Sodišča s sklepi z dne 12. septembra 2013 Kraljevini Belgiji, Češki republiki, Kraljevini Danski, Zvezni republiki Nemčiji, Francoski republiki, Velikemu vojvodstvu Luksemburg, Madžarski, Kraljevini Nizozemski, Kraljevini Švedski, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska, Evropskemu parlamentu in Evropski komisiji dovolil intervencijo v podporo sklepom Sveta.

11. Vsi navedeni intervenienti razen Velikega vojvodstva Luksemburg so predložili pisna stališča.

12. Kraljevina Španija Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano uredbo razglasi za nično;
- podredno, člene 4, 5, 6(2) in 7(2) navedene uredbe razglasi za nične in
- Svetu naloži plačilo stroškov.

13. Svet Sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne in
- Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

III – Tožba

14. Kraljevina Španija v podporo tožbi primarno navaja pet tožbenih razlogov.

15. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela prepovedi diskriminacije na podlagi jezika. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel, ki izhajajo iz sodbe Meroni/Visoka oblast¹³, ker se EPU pooblašča za upravne naloge v zvezi z EPEU. Tretji tožbeni razlog se nanaša na neobstoj pravne podlage. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela pravne varnosti. Nazadnje, peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela avtonomnosti prava Unije.

16. Kraljevina Španija podredno predlaga razglasitev delne ničnosti izpodbijane uredbe, kot je bilo navedeno v točki 12 teh sklepnih predlogov.

A – Prvi tožbeni razlog: kršitev načela prepovedi diskriminacije na podlagi jezika

1. Trditve strank

17. Kraljevina Španija v bistvu trdi, da je Svet s sprejetjem izpodbijane uredbe kršil načelo prepovedi diskriminacije iz člena 2 PEU, ker je za EPEU izoblikoval jezikovno ureditev, s katero je bila povzročena škoda osebam, katerih jezik ni eden od uradnih jezikov EPU, to je nemščina, angleščina ali francoščina. Ta ureditev naj bi povzročila neenakost med državljani in podjetji Unije, ki so zmožni

13 — 9/56, EU:C:1958:7.

z neko stopnjo strokovnega znanja razumeti dokumente, napisane v zgoraj navedenih jezikih, na eni strani ter tistimi, ki tega niso zmožni in morajo na svoje stroške zagotoviti prevode, na drugi strani. Kakršno koli omejitev uporabe uradnih jezikov Unije bi bilo treba ustrezno utemeljiti in ob tem upoštevati načelo sorazmernosti.

18. Na prvem mestu, dostop do prevodov dokumentov, s katerimi se podelijo pravice skupnosti, naj ne bi bil zagotovljen, saj bo spis EPEU objavljen v jeziku postopka in bo vključeval prevod patentnih zahtevkov v druga dva uradna jezika EPU brez možnosti drugih prevodov, kar naj bi bilo diskriminatorno in naj bi pomenilo kršitev načela pravne varnosti. V izpodbijani uredbi naj ne bi bilo navedeno niti to, v katerem jeziku bo izdan EPEU, niti to, ali bo ta element objavljen. Dejstvo, da se je zakonodajalec Unije za izoblikovanje jezikovne ureditve za EPEU oprl na ureditev EPU, naj ne bi zagotavljalo združljivosti s pravom Unije. Izpodbijana uredba naj v nasprotju z ureditvijo znamke Skupnosti ne bi zagotavljala ravnotežja med interesi podjetij in interesi skupnosti.¹⁴

19. Na drugem mestu, zadevna ureditev naj ne bi bila niti sorazmerna niti utemeljena z razlogi splošnega interesa. Najprej, zaradi neobstoja prevoda patentnega spisa in zlasti patentnih zahtevkov naj bi nastala velika pravna negotovost, ki bi lahko negativno vplivala na konkurenco. Tak položaj bi namreč, prvič, otežil dostop do trga in, drugič, negativno vplival na podjetja, ki bi morala nositi breme stroškov prevajanja. Dalje, EPEU naj bi bil bistvena pravica industrijske lastnine za notranji trg. Nazadnje, zadevni predpisi naj ne bi določali prehodne ureditve, ki bi zagotavljala ustrezno seznanjenost s patentom. V zvezi s tem naj ne bi bila zadostna ukrepa niti razvoj strojnih prevodov niti obveznost predložitve celotnega prevoda v primeru spora.

20. Iz tega naj bi izhajalo, da je treba uvedbo izjeme od načela enakosti uradnih jezikov Unije utemeljiti še z drugimi merili poleg tistih iz uvodnih izjav 5 in 6 izpodbijane uredbe, ki so popolnoma ekonomski.

21. Svet odgovarja, prvič, da na podlagi Pogodb ni mogoče sklepati o nobenem načelu, po katerem bi bilo treba vse uradne jezike Unije v vseh okoliščinah obravnavati enakopravno, kar naj bi potrjeval tudi člen 118, drugi odstavek, PDEU, ki ne bi bil smiseln, če bi bila mogoča ena sama jezikovna ureditev, ki bi vključevala vse uradne jezike Unije.

22. Drugič, v obstoječem sistemu naj bi imela katera koli fizična ali pravna oseba možnost prijaviti evropski patent v katerem koli jeziku, če nato v dveh mesecih predloži prevod v enega od treh uradnih jezikov EPU, ki postane jezik postopka, patentni zahtevki pa se nato objavijo še v drugih dveh uradnih jezikih EPU. Tako naj bi bila patentna prijava prevedena v španščino in objavljena v tem jeziku, le če se zahteva potrditev patenta za Španijo.

23. Tretjič, neobjava v španščini naj bi imela le omejen učinek iz teh razlogov: izpodbijana uredba naj bi določala sistem nadomestila stroškov, patente naj bi običajno upravljali patentni odvetniki z znanjem drugih jezikov Unije, vpliv na dostop do znanstvenih informacij v španščini naj bi bil omejen, trenutno naj bi bil v španščino preveden le majhen del evropskih patentnih prijav, izpodbijana uredba naj bi določala izoblikovanje sistema visokokakovostnega strojnega prevajanja v vse uradne jezike Unije, člen 4 te uredbe pa naj bi določal omejitev morebitne odgovornosti MSP, fizičnih oseb, neprofitnih organizacij, univerz in zavodov za javne raziskave.

24. Četrtič, omejitev števila jezikov, ki se uporabljajo v okviru EPEU, naj bi bila uvedena zaradi legitimnega cilja, povezanega z razumnimi stroški v zvezi s tem patentom.

25. Intervenienti podpirajo trditve Sveta. Pri tem poudarjajo, da je bilo iskanje ravnotežja med različnimi gospodarskimi subjekti zelo težko, in ker so imele posamezne države članice različno mnenje o jezikovni ureditvi, so propadli vsi predhodni poskusi izoblikovanja enotnega patenta.

14 — Izraz „skupnost“ je bil uporabljen v sodbi Kik/UUNT (C-361/01 P, EU:C:2003:434).

26. Francoska republika, Kraljevina Švedska in Združeno kraljestvo dodajajo, da bi bila jezikovna ureditev, na podlagi katere bi bilo treba zagotoviti prevod spisa ali vsaj njegovih patentnih zahtevkov v vse uradne jezike Unije, tako draga, da ne bi prišla v poštev. Prvič, jezikovna ureditev za EPEU naj bi bila izbrana, ker so nemščina, angleščina in francoščina uradni jeziki EPU. Drugič, trenutno naj bi skoraj 90 % prijaviteljev evropskih patentov patentne prijave vložilo v teh jezikih, šele nato pa naj bi prevedli patentni spis in zahtevke.

2. Presoja

27. Kraljevina Španija izpodbija trditev, da je mogoče iz njene utemeljitve sklepati, da je treba patent prevesti v vse uradne jezike Unije. Vendar s to trditvijo ne prepriča, saj v točki 25 replike navaja, da je EPEU taka pravica intelektualne lastnine, da bi morali imeti vsi subjekti – in ne le tisti, ki znajo nemško, angleško ali francosko – možnost, da se dovolj seznanijo z upoštevnimi informacijami, k temu pa dodaja, da izoblikovani sistem ne ponuja vmesnih rešitev, ki bi hkrati z zmanjšanjem finančnega bremena zagotavljale, da bi bili vsi subjekti, zoper katere bi se bilo mogoče sklicevati na patent, z njim ustrezno seznanjeni, kot je bilo to sprejeto za znamke Skupnosti.

28. Uvodoma je treba opozoriti na okoliščine obravnavane zadeve.

a) Okoliščine obravnavane zadeve

29. Obravnavana zadeva spada v okvir izvajanja okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva.

30. Od sprejetja Lizbonske pogodbe člen 118, drugi odstavek, PDEU Svetu podeljuje ustrezno pravno podlago, da določi „jezikovno ureditev za evropske pravice intelektualne lastnine“.

31. Kot so v svojih vlogah poudarili Svet in nekateri intervenienti, besedilo te določbe kaže na to, da Pogodba DEU v nekaterih primerih določa možnost izoblikovanja drugačnih jezikovnih ureditev, in potrjuje, da je mogoče omejiti število jezikov, ki se uporabijo.¹⁵

32. Zakonodajalec Unije je na podlagi navedene določbe v zvezi z EPEU izbral jezikovno ureditev, ki temelji na sistemu EPU, to je na sistemu mednarodnega organa, katerega uradni jeziki so nemščina, angleščina in francoščina.

33. Sodišče je v sodbi Kik/UUNT¹⁶ priznalo, da pravo Unije ne pozna načela enakosti jezikov. Ni namreč mogoče šteti, da so vsa sklicevanja v zvezi z uporabo jezikov v Uniji, ki jih vsebujejo Pogodbe, izraz splošnega načela prava Unije, ki vsakemu državljanu zagotavlja pravico, da bo vse, kar bi lahko vplivalo na njegove interese, „v vseh okoliščinah“ sestavljeno v njegovem jeziku.¹⁷

34. Vendar je suverena pristojnost zakonodajalca Unije omejena, saj je Sodišče menilo, da posameznikov kljub vsemu ni mogoče diskriminirati na podlagi jezika.¹⁸

15 — Glej uvodno izjavo 15 izpodbijane uredbe, ki določa, da se ta uredba ne bi smela obravnavati, kot da vzpostavlja posebno jezikovno ureditev za Unijo ali precedens za omejeno jezikovno ureditev v kakršnem koli prihodnjem pravnem instrumentu Unije.

16 — EU:C:2003:434. Zadeva se je nanašala na jezikovno ureditev, uvedeno z Uredbo (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), in je zadevala uporabo jezikov v Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

17 — Točka 82. Glej tudi drugo hipotezo o razvrščanju, ki jo je izoblikoval generalni pravobranilec P. Maduro v sklepnih predlogih v zadevi Španija/Eurojust (C-160/03, EU:C:2004:817, točka 42 in naslednje), v kateri je bila izrečena sodba Španija/Eurojust (C-160/03, EU:C:2005:168), na katero spominja obravnavana zadeva, vendar tokrat v posebnem okviru okrepljenega sodelovanja in sistema EPU.

18 — Glej Vanhamme, J., „L'équivalence des langues dans le marché intérieur: l'apport de la Cour de justice“, *Cahiers de droits européens*, št. 3–4, 2007, str. 359, kjer je navedeno, da „si je načelo [enakosti jezikov] sicer vsekakor težko zamisliti, saj je pravica do enakega obravnavanja prerogativa, ki se navezuje na ljudi, ne pa na njihove značilnosti ali govornico, vendar se po drugi strani državljanom Unije in podjetjem s sedežem v Uniji v celoti priznava načelo enakega obravnavanja“ (str. 378 in 379).

35. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je zakonodajalec Unije v izpodbijani uredbi določil veljavno ureditev prevajanja. Nekateri deli te ureditve se uporabljajo le v prehodnem obdobju, dokler ne bo na voljo sistem visokokakovostnega strojnega prevajanja patentnih prijav in zahtevkov.¹⁹

36. Kraljevina Španija v okviru prvega tožbenega razloga ne izpodbija izbire zakonodajalca Unije, da se opre na sistem EPU, vendar kljub temu trdi, da je ta sistem diskriminatoren, ker je z njim vzpostavljeno različno obravnavanje: gospodarski subjekti, katerih jezik ni nemščina, angleščina ali francoščina, so namreč obravnavani manj ugodno kot tisti, ki znajo te jezike, saj prvi nimajo dostopa do prevodov v svoj jezik.

37. Ta država članica meni, da je jezikovna ureditev za EPEU omejevalna in neutemeljena.

38. Člen 3(1) izpodbijane uredbe določa, da se „[b]rez poseganja v člena 4 in 6 te uredbe [...] dodatni prevodi ne zahtevajo, kadar je bil spis evropskega patenta, ki ima enotni učinek, objavljen v skladu s členom 14(6) EPK[²⁰]“.

39. Nobenega dvoma ni, da so osebe, ki ne znajo uradnih jezikov EPU, diskriminirane in da je zakonodajalec Unije tako vzpostavil različno obravnavanje.

40. Torej moram preveriti legitimnost cilja, ki si ga je zastavil zakonodajalec Unije s sprejetjem diskriminatorne zakonodaje, in če je to primerno, preučiti, ali je različno obravnavanje ustrezno in sorazmerno.²¹

b) Cilj, ki si ga je zastavil zakonodajalec Unije

41. Sedanji evropski patentni sistem je stroškovno zelo neugoden.²² Evropski patent je treba namreč, potem ko ga EPU podeli, potrditi v vsaki državi članici, v kateri se zahteva varstvo. Da bi bil evropski patent potrjen na ozemlju države članice, lahko nacionalna zakonodaja zahteva, da imetnik navedenega patenta predloži njegov prevod v uradni jezik te države članice.²³

42. Zadevne strani – med njimi tudi podjetja iz vseh gospodarskih sektorjev, industrijska združenja, združenja MSP, patentni strokovnjaki, javni organi in raziskovalci – so menile, da so veliki stroški evropskega patenta glavna ovira za patentno varstvo v Uniji.²⁴

43. Glede na to ugotovitev in dejstvo, da si je Unija kot cilj zastavila spodbuditi delovanje notranjega trga ter sposobnost inovativnosti²⁵, rasti in konkurenčnosti evropskih podjetij, je bistveno in potrebno, da zakonodajalec Unije za to ukrepa na področju patentov. Torej mora vzpostavljeni sistem zagotavljati enotno patentno varstvo na ozemlju vseh sodelujočih držav članic, pri čemer se z jezikovno ureditvijo preprečijo preveliki stroški.

19 — Glej člen 6(3) izpodbijane uredbe.

20 — Naj spomnim, da se na podlagi te določbe evropski patentni spisi objavijo v jeziku postopka in vsebujejo prevod patentnih zahtevkov v druga dva uradna jezika EPU.

21 — Sodba Kik/UUNT (EU:C:2003:434, točka 94).

22 — Glej str. 2 predloga uredbe Sveta o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja (COM(2011) 216 final).

23 — Razen za države članice, ki so pristopile k Sporazumu o uporabi 65. člena EPK, sklenjenemu v Londonu 17. oktobra 2000, na podlagi katerega se države podpisnice, v katerih je uradni jezik eden od uradnih jezikov EPU, v celoti ali pretežno odpovedujejo zahtevi za prevod evropskih patentov v svoj nacionalni jezik.

24 — Glej str. 4 in 5 predloga uredbe Sveta (EU) o ureditvi prevajanja za patent Evropske unije (COM(2010) 350 final). Glej tudi točko 2 ocene učinka Komisije, naslovljene „Impact assessment accompanying document to the proposal for a regulation of the European Parliament and the Council implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection and proposal for a Council regulation implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection with regard to the applicable translation arrangements“ (SEC(2011) 482 final), ki je na voljo v angleščini.

25 — Glej str. 14 sporočila Komisije, naslovljenega „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“, okvirček v zvezi z vodilno pobudo „Unija inovacij“ (COM(2010) 2020 final).

44. Ureditev prevajanja za EPEU bi morala biti torej poenostavljena in stroškovno učinkovita,²⁶ morala bi zagotoviti pravno varnost, spodbujati inovacije ter koristiti zlasti MSP.²⁷

45. Možnosti primerjave z znamko Skupnosti, na katero se sklicuje Kraljevina Španija, so po mojem mnenju v tem primeru izčrpane.

46. Drži sicer, da sta znamka Skupnosti in evropski patent pravici intelektualne lastnine, oblikovani v korist gospodarskih subjektov, in ne vseh državljanov, in da ju tem gospodarskim subjektom ni treba uporabljati.²⁸

47. Zaradi enotnega varstva, ki ga podeljujeta, takim subjektom ni treba vložiti številnih zahtevkov za potrditev v posameznih državah, s čimer se izognejo s tem povezanim stroškom prevajanja.

48. Vendar se – kot opozarjajo Kraljevina Belgija, Francoska republika, Kraljevina Švedska, Združeno kraljestvo in Parlament – znamka Skupnosti in EPEU bistveno razlikujeta prav pri takih stroških. V teh dveh primerih se namreč ne prevaja ista stvar. Pri znamki gre za standardizirano shemo, pri patentu pa je potreben zelo strokoven opis.²⁹

49. Torej se navedeni pravici intelektualne lastnine že sami po sebi razlikujeta po stopnji strokovnosti. Prav strokovnost pa nujno vpliva na stroške prevodov, saj pomeni daljše dokumente, ki jih je težje prevesti. Za patentne zahtevke³⁰ je običajno potreben specializiran in strokovno usposobljen prevajalec, ki mora prevesti približno 20,³¹ lahko pa tudi do 200 strani.³²

50. Torej je treba ugotoviti, da je zakonodajalec Unije izpodbijano uredbo sprejel z legitimnim ciljem, da najde jezikovno rešitev, skladno s cilji Unije, navedenimi v točki 43 teh sklepnih predlogov. Povedano drugače, izbrana jezikovna ureditev sicer res vključuje omejitev pri uporabi jezikov, vendar si prizadeva za uresničitev legitimnega cilja zmanjšanja stroškov prevajanja.

51. Tudi če je bilo različno obravnavanje uradnih jezikov Unije sprejeto s takim ciljem, je treba zdaj oceniti še ustreznost in sorazmernost te izbire.³³

c) Ustreznost in sorazmernost različnega obravnavanja

52. Ni veliko dejavnikov, na katere lahko zakonodajalec Unije vpliva, da bi zmanjšal stroške prevajanja in kljub temu omogočil enotno evropsko patentno varstvo na ozemlju sodelujočih držav članic.

53. Nemogoče se zdi omejiti število strani patenta. Patentni spis in zlasti patentni zahtevki določajo predmet varstva. Poleg tega so povprečni stroški prevoda³⁴ ob upoštevanju strokovnosti patentov le težko nižji.

54. Nasprotno, več kot je jezikov, v katere je treba zagotoviti prevod, večji bodo stroški prevajanja.

26 — Glej uvodno izjavo 4 izpodbijane uredbe.

27 — Glej uvodno izjavo 5 te uredbe.

28 — Glej sodbo Kik/UUNT (EU:C:2003:434, točka 88).

29 — Glej pojasnjevalne opombe v zvezi z obrazcem za prijavo znamke Skupnosti, ki so na voljo na spletni strani UUNT, in zahtevkom za izdajo evropskega patenta, ki so na voljo na spletni strani EPU.

30 — Glej opredelitev iz opombe 9.

31 — Glej točko 4.1, str. 14 ocene učinka Komisije, navedene v opombi 24.

32 — Glej točko 5.2.2.2, str. 18 in 19 predloga sklepa Sveta o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva (COM(2010) 790 final).

33 — Glej sodbo Kik/UUNT (T-120/99, EU:T:2001:189, točka 63).

34 — Stroški takega prevoda znašajo 85 EUR na stran (glej točko 4.1, str. 14 ocene učinka Komisije, navedene v opombi 24).

55. Torej zakonodajalec Unije za zmanjšanje takih stroškov nima druge izbire, kot da omeji število jezikov, v katere je treba prevesti EPEU.

56. Zato je omejitev števila jezikov EPEU ustrezna, saj zagotavlja enotno patentno varstvo ob hkratnem precejšnjem zmanjšanju stroškov prevajanja.

57. Poleg tega se je zakonodajalec Unije odločil, da se bo oprl na sistem EPU, kar je smiselno, saj je ta sistem že preizkušen,³⁵ to pa pomeni, da uporaba nemščine, angleščine in francoščine v okviru EPEU ni nepomembna, saj so to uradni jeziki EPU. Tako je gospodarskim subjektom in strokovnjakom s področja patentov zagotovljena neka stabilnost, saj so že navajeni delati v teh treh jezikih.

58. Dalje, očitno je, da se izbira navedenih jezikov sklada z dejanskim jezikovnim stanjem v sektorju patentov. Kot v zvezi s tem poudarja Svet, je večina znanstvenih del objavljenih v nemščini, angleščini ali francoščini. Torej ni mogoče zanikati, da lahko evropski raziskovalci razumejo patente, objavljene v teh jezikih. Poleg tega iz zgoraj navedene študije učinka, ki jo je izdelala Komisija, pa tudi iz trditev Kraljevine Švedske izhaja, da so nemščina, angleščina in francoščina jeziki, ki se govorijo v državah članicah, iz katerih prihaja največ patentnih prijav v Uniji.³⁶

59. Zato menim, da je ob upoštevanju legitimnih ciljev, ki si jih je zastavil zakonodajalec Unije, omejitev na tri uradne jezike EPU ustrezna.

60. Poleg tega je bilo s to izbiro upoštevano tudi načelo sorazmernosti.

61. V zvezi s tem iz sodbe Kik/UUNT³⁷ izhaja, da je različno obravnavanje s strani zakonodajalca Unije mogoče, če obstaja potrebno ravnotežje med različnimi zadevnimi interesi.³⁸

62. Zakonodajalec Unije je v izpodbijani uredbi tako veljavno ureditev prevajanja določil ravno zato, da bi omilil različno obravnavanje pri izbiri jezikov in vpliv, ki bi ga tako obravnavanje lahko imelo na gospodarske subjekte in zadevne osebe.

63. Čeprav Kraljevina Španija poudarja le manj ugodno obravnavanje tistih, ki ne morejo razumeti informacij, ker nimajo dostopa do prevodov evropskih patentnih prijav v svoj jezik (člena 4 in 6 izpodbijane uredbe), je treba pri oceni sorazmernosti izbire zakonodajalca Unije upoštevati tudi različno obravnavanje tistih, ki vložijo evropsko patentno prijavo (člen 5 izpodbijane uredbe).³⁹

64. Tako je zakonodajalec Unije v členu 3(1) izpodbijane uredbe najprej pojasnil, da se sistem vzpostavi „[b]rez poseganja v člena 4 in 6 te uredbe“.⁴⁰

65. Po eni strani je ta zakonodajalec ustrezno prilagodil določbe v zvezi s prevodi v primeru spora.

66. Prvič, v primeru spora v zvezi z domnevno kršitvijo je določen dostop do informacij v jeziku po izbiri domnevnega kršitelja. Tako člen 4(1) izpodbijane uredbe določa, da mora imetnik patenta, če je neka oseba domnevno kršila EPEU, tej osebi, če ta tako zahteva, na svoje stroške zagotoviti prevod EPEU v uradni jezik sodelujoče države članice, v kateri se je zgodila domnevna kršitev ali v kateri ima navedena oseba bivališče, po izbiri te osebe.⁴¹

35 — Glej točko 45 mojih sklepnih predlogov v zadevi Španija/Parlament in Svet (C-146/13), ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem.

36 — Glej Prilogo 2, str. 43, ocene učinka Komisije, navedene v opombi 24.

37 — EU:C:2003:434.

38 — Točka 92.

39 — Glej v tem smislu sodbo Kik/UUNT (EU:C:2003:434, točka 92).

40 — Moj poudarek.

41 — Glej tudi uvodno izjavo 8 izpodbijane uredbe.

67. Drugič, člen 4(2) izpodbijane uredbe določa, da mora imetnik patenta v primeru spora v zvezi z EPEU na zahtevo pristojnega sodišča v sodelujočih državah članicah na svoje stroške zagotoviti celoten prevod patenta v jezik, ki se uporablja v postopku pred navedenim sodiščem.⁴²

68. Tretjič, v primeru spora o odškodninskem zahtevku mora sodišče, ki obravnava spor, upoštevati dobro vero domnevnega kršitelja, ki je deloval, preden je prejel prevod iz člena 4(1) izpodbijane uredbe, ne da bi vedel oziroma upravičeno ni mogel vedeti, da krši EPEU, kar „zlasti“ velja, če je domnevni kršitelj MSP, fizična oseba, neprofitna organizacija, univerza ali zavod za javne raziskave.⁴³

69. Po drugi strani je zakonodajalec Unije določil prehodne ukrepe od začetka uporabe izpodbijane uredbe, dokler ne bo imel EPU za patentne prijave in spise na voljo sistema za visokokakovostno strojno prevajanje.⁴⁴

70. Tako člen 6(1) izpodbijane uredbe določa, da se v prehodnem obdobju vsakemu zahtevku za EPEU priloži ali celoten prevod spisa v angleščino, kadar je jezik postopka francoščina ali nemščina, ali celoten prevod spisa v kateri koli drug uradni jezik Unije, kadar je jezik postopka angleščina. To je torej zagotovilo, da so v tem obdobju vsi EPEU na voljo v angleščini. Poleg tega bodo prevodi v uradne jezike Unije ročni in jih bo mogoče uporabiti za izpolnitev sistema strojnega prevajanja.

71. Dalje, zakonodajalec Unije je v členu 5 izpodbijane uredbe določil sistem nadomestil za povračilo stroškov prevajanja osebam, ki evropske patentne prijave ne vložijo v enem od uradnih jezikov EPU.

72. Ker se lahko evropska patentna prijava vložijo v katerem koli uradnem jeziku Unije, so na podlagi te določbe take osebe upravičene do povračila vseh stroškov prevajanja do določene zgornje meje. Izrecno je navedeno, da so do takega sistema upravičeni MSP, fizične osebe, neprofitne organizacije, univerze in zavodi za javne raziskave, ki imajo svoje bivališče ali glavni kraj poslovanja v državi članici.⁴⁵

73. Zakonodajalec Unije je želel tako zaščititi najranjivejše osebe ali subjekte v primerjavi z zmogljivejšimi strukturami, ki imajo na voljo več sredstev in zaposlujejo osebje, usposobljeno za to, da evropske patentne prijave sestavi neposredno v enem od uradnih jezikov EPU.

74. Iz navedenega izhaja, da je bila jezikovna izbira zakonodajalca Unije sprejeta z legitimnim ciljem ter da je ob upoštevanju jamstev in elementov, s katerimi je bil omiljen diskriminatorni učinek, ki ga je povzročila, ustrezna in sorazmerna.

75. Torej ob upoštevanju vsega navedenega Sodišču predlagam, naj prvi tožbeni razlog Kraljevine Španije zavrne kot neutemeljen.

B – Drugi tožbeni razlog: kršitev načel iz sodbe Meroni/Visoka oblast

1. Trditve strank

76. Kraljevina Španija trdi, da je Svet – ker je s členoma 5 in 6(2) izpodbijane uredbe upravljanje sistema nadomestil za povračilo stroškov prevajanja in objavo prevodov v okviru prehodne ureditve prenesel na EPU – kršil načela iz sodbe Meroni/Visoka oblast⁴⁶, ki so bila potrjena v poznejši sodni praksi.

42 – *Idem*.

43 – Glej tudi uvodno izjavo 9 izpodbijane uredbe.

44 – Konec prehodnega obdobja bo predlagala Komisija na podlagi objektivnih ocen neodvisnega strokovnega odbora. To obdobje se bo vsekakor izteklo po 12 letih od datuma začetka uporabe izpodbijane uredbe (glej člen 6, od (3) do (5), izpodbijane uredbe).

45 – Glej tudi uvodno izjavo 10 izpodbijane uredbe.

46 – EU:C:1958:7.

77. Svet, ki se – glede na napotilo na nekatere trditve, predstavljene v zadevi Španija/Parlament in Svet (C-146/13), ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem – sprašuje o dopustnosti tega tožbenega razloga, uvodoma opozarja, da Kraljevina Španija ne izpodbija dejstva, da so za upravljanje sistema nadomestil in objavo prevodov pristojne sodelujoče države članice, ki delujejo prek EPU. Za izvajanje prava Unije naj bi bile v prvi vrsti pristojne prav države članice, zato naj za naloge v zvezi s sistemom nadomestil in objavo prevodov ne bi bili nujni enotni pogoji za izvajanje v smislu člena 291(2) PDEU. Pri tem naj se ne bi bilo mogoče sklicevati na načela iz sodbe Meroni/Visoka oblast⁴⁷, potrjena v poznejši sodni praksi. Vsekakor pa naj bi bila ta načela spoštovana.

78. Intervenienti se strinjajo s stališči Sveta, ki meni, da se ni mogoče sklicevati na načela iz navedene sodbe in da se ta načela vsekakor upoštevajo.

2. Presoja

79. Ob upoštevanju odgovorov, ki sem jih podal med presojo četrtega in petega tožbenega razloga v sklepnih predlogih v zadevi Španija/Parlament in Svet (C-146/13), ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem, Sodišču predlagam, naj drugi tožbeni razlog Kraljevine Španije zavrne kot neutemeljen.

C – Tretji tožbeni razlog: neobstoj pravne podlage člena 4 izpodbijane uredbe

1. Trditve strank

80. Kraljevina Španija trdi, da je pravna podlaga, uporabljena za vključitev člena 4, ki v izpodbijani uredbi ureja „prevod v primeru spora“, napačna, saj ta določba ne zadeva „jezikovne ureditve“ evropske pravice v skladu s členom 118, drugi odstavek, PDEU, temveč vnaša nekatera procesna jamstva v okviru sodnega postopka.

81. Svet trdi, da člen 4 izpodbijane uredbe ni postopkovno pravilo, ampak je z njim izoblikovano pravilo v zvezi z jezikovno ureditvijo, to pravilo pa je neločljiv in pomemben del splošne jezikovne ureditve za EPEU, izoblikovane s to uredbo. Svet pojasnjuje, da ima ta določba pomembno vlogo, ker zapolnjuje pravno praznino, saj jezikovna ureditev, določena z EPK, ne ureja jezikovnih zahtev v primeru spora. Poleg tega še meni, da je treba – ker s pravom Unije niso bila usklajena postopkovna pravila držav članic – zagotoviti, da ima domnevni kršitelj vedno pravico dobiti prevod zadevnega EPEU v celoti. Torej naj bi bili izpolnjeni pogoji za uporabo člena 118, drugi odstavek, PDEU, na podlagi katerega se določi jezikovna ureditev za celotno „življenjsko dobo“ patenta.

82. Intervenienti podpirajo trditve Sveta.

83. Francoska republika, Kraljevina Nizozemska in Kraljevina Švedska poudarjajo, da člen 118, drugi odstavek, PDEU ne zahteva, da zakonodajalec Unije popolnoma uskladi vse vidike jezikovne ureditve ali ureditve prevajanja zadevne pravice intelektualne lastnine. Po mnenju Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Francoske republike, Republike Madžarske, Kraljevine Švedske, Združenega kraljestva, Parlamenta in Komisije je vključitev člena 4 izpodbijane uredbe v uredbo, sprejeto na podlagi člena 118, drugi odstavek, PDEU, v celoti dopustna, saj naj bi bila ta določba bistven element ureditve prevajanja, določene s to uredbo. Tudi če navedena določba ne bi bila neločljiv del ureditve prevajanja, vzpostavljene s to uredbo, naj zaradi njene vključitve v izpodbijano uredbo ne bi bila potrebna uporaba

⁴⁷ – *Idem*.

dodatne pravne podlage poleg člena 118, drugi odstavek, PDEU. Iz sodne prakse namreč izhaja,⁴⁸ da mora akt Unije, če se pri njegovi preučitvi izkaže, da ima dva cilja ali dva sestavna dela, pri čemer je eden od teh ciljev ali sestavnih delov glavni ali prevladujoč, drugi pa le postranski, temeljiti na samo eni pravni podlagi. Tako naj bi bilo v obravnavani zadevi.

2. Presoja

84. Kraljevina Španija meni, da člen 4 izpodbijane uredbe ni določba, povezana z jezikovno ureditvijo, na katero se nanaša člen 118, drugi odstavek, PDEU, zato zadnjenavedene določbe ni mogoče uporabiti kot pravne podlage za vključitev nekaterih procesnih jamstev v okviru sodnega postopka.

85. S tako analizo se ne morem strinjati iz spodaj navedenih razlogov.

86. Treba je opozoriti, da je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da mora „izbira pravne podlage akta Unije temeljiti na objektivnih okoliščinah, ki jih je mogoče sodno preizkusiti, med katerimi sta zlasti cilj in vsebina akta“.⁴⁹

87. Naj uvodoma poudarim, da je Kraljevina Španija v točki 48 tožbe v okviru prvega tožbenega razloga navedla, da je z izpodbijano uredbo vzpostavljena čisto posebna ureditev uporabe in omejevanja uradnih jezikov Unije, za kar je potrebna resnična „jezikovna ureditev“ v dobesednem pomenu, kot jo določata pravna podlaga, torej člen 118, drugi odstavek, PDEU in sam sklep o okrepljenem sodelovanju.

88. Ob upoštevanju uvodne izjave 16 izpodbijane uredbe, v kateri je navedeno, da je cilj te uredbe uvedba enotne in poenostavljene ureditve prevajanja za EPEU, ter ob upoštevanju moje presoje v zvezi s prvim tožbenim razlogom in presoj, na katere se bom še skliceval ter ki bodo opravljene v okviru četrtega tožbenega razloga⁵⁰ in v okviru predloga za razglasitev delne ničnosti izpodbijane uredbe⁵¹, menim, da je, nasprotno, člen 4 izpodbijane uredbe neločljivo povezan z jezikovno ureditvijo, saj je njegov namen omiliti izbiro zakonodajalca Unije v zvezi z jezikovno ureditvijo za EPEU.

89. Naj k temu dodam, da se člen 4(4) izpodbijane uredbe sicer res razlikuje od člena 4(1) in (2) te uredbe, saj ne določa pravil v zvezi s prevajanjem kot takim v primeru spora, vendar zato prvonavedena določba ni nič manj povezana s členom 4(1) izpodbijane uredbe. Ta določba zakonodajalcu Unije namreč omogoča upoštevanje obdobja, v katerem zadevne osebe morda niso seznanjene s patentom, ker ta ni preveden,⁵² kar škoduje zlasti MSP, fizičnim osebam ali neprofitnim organizacijam in univerzam ali zavodom za javne raziskave. Tako je s členom 4(4) izpodbijane uredbe neobstoje prevoda omiljen tako, da se upošteva dobra vera posebno teh oseb ali subjektov.

90. V zvezi s tem je v uvodni izjavi 9 izpodbijane uredbe pojasnjeno, da bo moralo sodišče, ki bo pristojno za analizo navedene dobre vere v posameznih primerih, upoštevati jezik postopka pred EPU in v prehodnem obdobju prevod, predložen skupaj z zahtevkom za enotni učinek.

91. Ob upoštevanju navedenega Sodišču predlagam, naj tretji tožbeni razlog Kraljevine Španije zavrne kot neutemeljen.

48 — Glej sodbo Parlament/Svet (C-130/10, EU:C:2012:472, točka 43 in navedena sodna praksa).

49 — Glej sodbo Združeno kraljestvo/Svet (C-431/11, EU:C:2013:589, točka 44 in navedena sodna praksa).

50 — Glej natančneje točki 113 in 114 teh sklepnih predlogov.

51 — Glej natančneje točki 127 in 128 teh sklepnih predlogov.

52 — Obdobje tik pred prejetjem prevoda, kot to določa člen 4(1) izpodbijane uredbe.

D – Četrta tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti

1. Trditve strank

92. Kraljevina Španija v bistvu trdi, da izpodbijana uredba krši načelo pravne varnosti, saj, najprej, naj bi bile z njo omejene možnosti informiranja gospodarskih subjektov. Dalje, v njej naj ne bi bila navedena ureditev za objavo podelitve enotnega učinka in registracije v register enotnega patentnega varstva⁵³. Poleg tega naj v njej v okviru upravljanja sistema nadomestil ne bi bila navedena najvišja meja stroškov niti način njene določitve. Določala naj ne bi niti konkretnih posledic predpostavke, da je kršitelj ravnal v dobri veri. Nazadnje, sistem strojnega prevajanja naj ob sprejetju izpodbijane uredbe ne bi obstajal.

93. Svet meni, da Kraljevina Španija s svojimi trditvami ne upošteva načel posredne uprave in subsidiarnosti, na katerih temelji pravo Unije. Z izpodbijano uredbo naj bi bila državam članicam prepuščena skrb za konkretno ureditev vidikov, kot so sistem nadomestil ali strojni prevodi. Načelo pravne varnosti ne zahteva, da se vsa pravila do najmanjših podrobnosti določijo v izpodbijani uredbi, saj lahko nekatera pravila določijo države članice ali so opredeljena v delegiranih ali izvedbenih aktih.

94. Poleg tega naj bi člen 4(4) izpodbijane uredbe določal bistvene elemente in merila v zvezi s tem, kako naj nacionalno sodišče te elemente uporabi. Ta določba naj nacionalnega sodišča ne bi ovirala pri tem, da kršitelju izreče kazen, in naj bi mu v celoti omogočala izvajanje njegove sodne pristojnosti.

95. Intervenienti podpirajo trditve Sveta.

96. Prvič, Kraljevina Belgija, Francoska republika, Kraljevina Nizozemska in Komisija trdijo, da izpodbijana uredba v povezavi z Uredbo št. 1257/2012 jasno in natančno določa jezikovno ureditev ter pravila za objavo in registracijo EPEU.

97. Drugič, Kraljevina Belgija, Francoska republika, Kraljevina Švedska, Združeno kraljestvo in Komisija trdijo, da izpodbijana uredba zadevnim osebam ne preprečuje dostopa do informacij, nujno potrebnih za izvajanje njihove dejavnosti, saj bodo vsi EPEU na podlagi člena 9(1)(b) in (h) Uredbe št. 1257/2012 zbrani v registru enotnega patentnega varstva, ki bo na voljo na spletu. Spis EPEU naj bi bil sicer res objavljen v enem samem jeziku. Vendar naj zaradi te omejitve ob upoštevanju sistemov strojnega prevajanja EPU ne bi bila omajana pravna varnost zadevnih oseb.

98. Tretjič, Kraljevina Danska, Francoska republika, Madžarska, Kraljevina Švedska, Združeno kraljestvo in Komisija menijo, da določbe člena 4(1) in (3) izpodbijane uredbe krepijo pravno varnost v primeru spora v zvezi z domnevno kršitvijo EPEU. Okoliščina, da bo predvideni prevod brez pravne veljave, naj ne bi bila v nasprotju z načelom pravne varnosti, saj je ta boljše zagotovljena, ko je verodostojen samo en jezik. S členom 4(4) izpodbijane uredbe naj bi bile posebej zavarovane nekatere osebe, ki se jim očitajo kršitve v sporih v zvezi z odškodninskim zahtevkom.

99. Četrto in nazadnje, Francoska republika, Kraljevina Švedska, Združeno kraljestvo in Komisija poudarjajo, da izpodbijana uredba ne povzroča nobene pravne negotovosti v zvezi z ureditvijo sistema nadomestil iz člena 5 te uredbe, saj naj ne bi bilo nujno, da se v njej določi zgornja meja, nad katero nekateri prosilci ne bodo mogli zahtevati povračila vseh stroškov prevajanja: to naj bi bilo namreč mogoče določiti v poznejšem izvedbenem aktu.

53 — Register enotnega patentnega varstva je v členu 2(e) Uredbe št. 1257/2012 opredeljen kot register, ki tvori del evropskega patentnega registra in v katerem je registriran enotni učinek ter vsakršna omejitev, licenciranje, prenos, razveljavitev ali prenehanje EPEU. Ta register je dostopen na spletu (glej spletno stran <http://www.epo.org/searching/free/register.html>).

2. Presoja

100. Uvodoma je treba opozoriti, da načelo pravne varnosti, ki je del splošnih načel prava Unije, zahteva, da so pravna pravila „jasna, natančna in imajo predvidljive učinke“, da se lahko zadevne osebe orientirajo v položajih in pravnih razmerjih, ki izhajajo iz pravnega reda Unije.⁵⁴

101. Torej je treba preučiti, ali trditve, na katere se sklicuje Kraljevina Španija, spadajo na področje kršitve takega načela.

102. Kar zadeva trditev te države članice, da izpodbijana uredba krši načelo pravne varnosti, ker EPEU ni preveden v vse jezike in so zato omejene možnosti informiranja gospodarskih subjektov, moram napotiti na presajo, ki sem jo opravil v okviru prvega tožbenega razloga, iz katere je razvidno, da je treba to trditev zavrnilo.

103. Kar zadeva trditev Kraljevine Španije, da izpodbijana uredba ne določa niti objave podelitve enotnega učinka niti ureditve, v skladu s katero bo opravljena registracija v register enotnega patentnega varstva, niti ni v njej navedeno, ali se bo registracija opravila v treh jezikih v skladu s členom 14 EPK, menim, da jo je treba zavrnilo, in sicer iz istih razlogov, kot so jih navedli nekateri intervenienti, ki napotujejo na povezano razlago določb izpodbijane uredbe, Uredbe št. 1257/2012 in EPK.

104. Člen 3(2) izpodbijane uredbe namreč določa, da se vsak zahtevek za enotni učinek iz člena 9 Uredbe št. 1257/2012 predloži v jeziku postopka,⁵⁵ kot je opredeljen v členu 2(b) izpodbijane uredbe.⁵⁶

105. Po drugi strani člen 9(1)(h) Uredbe št. 1257/2012 določa, da EPU zagotavlja, da je enotni učinek naveden v registru enotnega patentnega varstva, kadar je bil vložen zahtevek za enotni učinek.

106. Poleg tega člen 3(1), prvi pododstavek, navedene uredbe določa, da ima „[e]vropski patent, ki je v vseh sodelujočih državah članicah podeljen z enakimi zahtevki, [...] v sodelujočih državah članicah *enotni učinek, če je bil njegov enotni učinek registriran v registru enotnega patentnega varstva*“⁵⁷.

107. Dalje, člen 14(8) EPK določa, da so vpisi v evropski patentni register v treh uradnih jezikih EPU, če obstaja dvom, pa je verodostojen vpis v jeziku postopka.

108. Menim, da je iz zadnjenavedene določbe in člena 2(e) Uredbe št. 1257/2012 razvidno, da se vpis v register enotnega patentnega varstva opravi v vseh treh uradnih jezikih EPU.

109. Trditev Kraljevine Španije v zvezi z ureditvijo sistema nadomestil iz člena 5 izpodbijane uredbe, ki naj ne bi določala niti zgornje meje povračila niti načina njene določitve, je treba zavrnilo iz spodaj navedenih razlogov.

54 — Glej sodbo LVK – 56 (C-643/11, EU:C:2013:55, točka 51 in navedena sodna praksa).

55 — Naj opozorim, da člen 9(1)(g) Uredbe št. 1257/2012 določa, da EPU zagotavlja, da je zahtevek za enotni učinek imetnika evropskega patenta predložen v jeziku postopka, kot je opredeljen v členu 14(3) EPK, najpozneje v enem mesecu po objavi omembe podelitve v Evropskem patentnem biltenu.

56 — Jezik postopka je jezik postopka, ki se uporablja v postopku pri EPU, v smislu člena 14(3) EPK.

57 — Moj poudarek.

110. Člen 9(2) Uredbe št. 1257/2012 določa, da sodelujoče države članice kot države pogodbenice EPK zagotovijo upravljanje in nadzor dejavnosti, povezanih z nalogami iz člena 9(1) te uredbe,⁵⁸ ter da zato ustanovijo ožji odbor upravnega sveta Evropske patentne organizacije⁵⁹ v smislu člena 145 EPK⁶⁰.

111. Torej bo moral ožji odbor sprejeti sklep v zvezi s sistemom nadomestil iz člena 5 izpodbijane uredbe, to je s sistemom, ki ga upravlja EPU.

112. Naj v zvezi s tem še poudarim, da je ožji odbor na 7. sestanku, ki je potekal 26. marca 2014 v Münchnu, sprejel pravila v zvezi s sistemom nadomestil za povračilo stroškov prevajanja prijav, vloženih v enem od uradnih jezikov Unije, ki ni uradni jezik EPU. Vendar se bo o finančnih vidikih sistema nadomestil, vključno z zneskom povračila, še razpravljalo.⁶¹

113. Torej se bodo gospodarski subjekti in vse zadevne osebe lahko seznanili z ureditvijo sistema nadomestil, medtem ko bodo lahko države članice pogodbenice prek ožjega odbora to ureditev izoblikovale.

114. Pri navedeni ureditvi pa bo vsekakor treba upoštevati uvodno izjavo 10 izpodbijane uredbe, v skladu s katero bo treba dodatna povračila stroškov prevajanja iz jezika patentne prijave v jezik postopka pri EPU zagotoviti ne glede na obstoječe postopke EPU.

115. Kar zadeva trditev, da prevod, ki ga imetnik patenta predloži v primeru spora, nima nobene pravne veljave, se strinjam s trditvami nekaterih intervenientov, saj je upoštevanje načela pravne varnosti nedvomno bolje zagotovljeno, če je verodostojen en sam jezik. Ni mi namreč jasno, kako bi lahko to načelo upoštevali v primeru več domnevnih kršiteljev v več državah članicah. Če bi bili vsi prevodi verodostojni, bi to povzročilo tveganje razhajanj med različnimi jezikovnimi različicami in s tem pravno negotovost. Zato je treba to trditev zavrnilo.

116. Trditvi – da v nasprotju z ureditvijo v zvezi z znamko Skupnosti ne obstaja določba, na podlagi katere bi bilo izključeno, da se tretjim osebam, ki so kršile patent, čeprav so ravnale v dobri veri, naloži plačilo odškodnine, saj člen 4(4) izpodbijane uredbe ne določa konkretnih posledic kršitve patenta s strani tretje osebe, ki ravna v dobri veri – moram nasprotovati z dejstvom, da zakonodajalca Unije nič ne zavezuje k določitvi enake pravne ureditve za znamko Skupnosti in EPEU. Naj poleg tega še opozorim, da si je ta zakonodajalec pri presoji posameznih primerov, ki jo bo moralo opraviti nacionalno sodišče, prizadeval za vzpostavitev nekega ravnotežja z določitvijo, da bo moralo navedeno sodišče upoštevati dobro vero domnevnega kršitelja.⁶² Konkretno posledice za domnevnega kršitelja bodo določene na podlagi take dejanske in pravne presoje. Tako se bo lahko navedeno sodišče popolnoma neodvisno izreklo za obsodbo na plačilo odškodnine ali pa bo tako obsodbo izključilo. Torej iz besedila člena 4(4) izpodbijane uredbe jasno izhaja, da mora pristojno sodišče upoštevati dobro vero morebitnega kršitelja.

117. Nazadnje, kar zadeva trditve Kraljevine Španije v zvezi z ureditvijo strojnega prevajanja in prehodnimi določbami, moram opozoriti, da trajanje prehodnega obdobja temelji na času, potrebnem za razvoj sistema strojnega prevajanja, ki bo omogočil, da bodo dejansko na voljo visokokakovostni prevodi patentnih prijav in spisov v vse uradne jezike Unije.

58 — Glej točke od 128 do 131 mojih sklepnih predlogov v zadevi Španija/Parlament in Svet (C-146/13), ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem.

59 — V nadaljevanju: ožji odbor.

60 — Na podlagi te določbe lahko skupina držav pogodbenic ustanovi ožji odbor za nadzor dejavnosti posebnih oddelkov, ustanovljenih po členu 143(2) EPK. Sestavo, pristojnost in naloge ožjega odbora določi skupina držav pogodbenic.

61 — Glej spletno stran http://www.epo.org/news-issues/news/2014/20140328a_fr.html.

62 — Kot smo že povedali, so s to določbo omiljene posledice prevoda EPEU v omejeno število jezikov.

118. Naj v zvezi s tem pripomnim, da se je izoblikovanje tega sistema začelo leta 2004 z omejenim številom jezikov. Navedeni sistem je bil nato razširjen, tako da naj bi bilo do leta 2014 mogoče strojno prevajanje v jezikih vseh držav pogodbenic EPK – in torej v uradnih jezikih Unije – če je izvorni ali ciljni jezik angleščina.⁶³

119. Ob tem ne smemo spregledati niti dejstva, da se bo izpodbijana uredba začela uporabljati z začetkom veljavnosti Sporazuma o ESP in da zakonodajalec Unije navaja, da se prehodno obdobje, če se ne konča na predlog Komisije,⁶⁴ izteče po 12 letih od navedenega datuma.⁶⁵ Menim, da ima tako EPU zadosten manevrski prostor za izdelavo sistema visokokakovostnega strojnega prevajanja, saj bo ta sistem izpopolnjen z ročnimi prevodi, izdelanimi v tem obdobju, da se tako zagotovi zanesljivost informacij.⁶⁶

120. Ob upoštevanju vsega navedenega Sodišču predlagam, naj četrti tožbeni razlog Kraljevine Španije zavrne, saj trditve, ki jih navaja ta država članica, ne kažejo na kršitev načela pravne varnosti, ker so določbe izpodbijane uredbe, Uredbe št. 1257/2012 in EPK dovolj jasne, natančne in imajo predvidljive učinke.

E – Peti tožbeni razlog: kršitev načela avtonomnosti prava Unije

1. Trditve strank

121. Kraljevina Španija trdi, da je člen 7 izpodbijane uredbe v nasprotju z načelom avtonomnosti prava Unije, saj razlikuje med, prvič, začetkom veljavnosti te uredbe in, drugič, uporabo te uredbe 1. januarja 2014, ob čemer je navedeno, da bo ta datum prenesen, če še ne bo začel veljati Sporazum o ESP. Tako naj bi bila pogodbenicam Sporazuma o ESP podeljena pristojnost določitve datuma začetka veljavnosti⁶⁷ predpisa Unije, s čimer naj bi izvajale njeno pristojnost.

122. Svet trdi, da iz povezanega besedila uvodnih izjav 9, 24 in 25 Uredbe št. 1257/2012 izhaja, da je zakonodajalec Unije s politično izbiro, s katero je želel zagotoviti dobro delovanje EPEU, usklajenost sodne prakse in s tem pravno varnost ter dobro stroškovno učinkovitost za imetnike patentov, EPEU navezal na delovanje ločenega sodnega organa, ki bi ga bilo treba ustanoviti pred izdajo prvega EPEU. V zvezi s tem naj ne bi bilo nobene pravne ovire za vzpostavitev povezave med EPEU in enotnim sodiščem za patente, ki naj bi bila dovolj utemeljena v uvodnih izjavah 24 in 25 Uredbe št. 1257/2012. Tudi sicer naj bi v zakonodajni praksi obstajalo več primerov povezave med uporabo akta Unije in s tem aktom nepovezanim dogodkom.

123. Intervenienti podpirajo stališča Sveta.

2. Presoja

124. Sodišču v zvezi s presojo petega tožbenega razloga predlagam, naj upošteva moje sklepne predloge v zadevi Španija/Parlament in Svet (C-146/13), ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem, zlasti preučitev zadnjega dela šestega tožbenega razloga in sedmega tožbenega razloga, ter naj ta tožbeni razlog zavrne kot neutemeljen.

63 — Glej točko 7.3.2, str. 34, Komisijine ocene učinka, navedene v opombi 24.

64 — Člen 6(3) in (4) te uredbe določa, da lahko Komisija prehodno obdobje konča šest let po datumu začetka uporabe navedene uredbe na podlagi prve izmed ocen neodvisnega strokovnega odbora in nato vsaki dve leti po tem na podlagi naknadnih ocen tega odbora.

65 — Glej člen 6(5) izpodbijane uredbe.

66 — Glej uvodno izjavo 12 te uredbe.

67 — To razumem kot datum začetka uporabe.

F – Podredni predlog za razglasitev delne ničnosti izpodbijane uredbe

1. Trditve strank

125. Svet, ki podrednemu predlogu Kraljevine Španije formalno sicer ne nasprotuje, se sprašuje o upoštevnosti tožbenih razlogov, navedenih v podporo temu predlogu, in dodaja, da razglasitev delne ničnosti, ki zadeva člen 7(2) izpodbijane uredbe, nikakor ni mogoča, saj te določbe ni mogoče ločiti od drugih določb navedene uredbe. Zvezna republika Nemčija dodaja, da je ta tožbeni razlog nedopusten, saj je njegov namen razglasiti ničnost členov 4, 5, 6(2) in 7(2) navedene uredbe, čeprav so člani od 4 do 6 izpodbijane uredbe sestavni del jezikovne ureditve za EPEU ter bi razglasitev ničnosti člena 7(2) te uredbe spremenila samo naravo EPEU, s tem pa tudi navedene uredbe.

126. Kraljevina Španija poudarja, da je predlog za razglasitev delne ničnosti vložila zgolj podredno. Poleg tega naj bi s sprejetjem trditev Zvezne republike Nemčije onemogočili kakršen koli predlog za razglasitev delne ničnosti.

2. Presoja

127. Naj opozorim, da je na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča razglasitev delne ničnosti akta Unije mogoča samo takrat, kadar je elemente, katerih ničnost se zahteva, mogoče ločiti od preostalega akta. Sodišče je že večkrat presodilo, da tej zahtevi po ločljivosti ni zadoščeno, če je posledica delne ničnosti akta ta, da je spremenjeno njegovo bistvo.⁶⁸

128. Iz moje presoje prvega, tretjega in četrtega tožbenega razloga izhaja, da je namen členov 4 in 5 izpodbijane uredbe omiliti izbiro zakonodajalca Unije v zvezi z jezikovno ureditvijo za EPEU. Zato si ne predstavljam, kako bi bilo mogoče te določbe ločiti od izpodbijane uredbe, ne da bi s tem vplivali na njeno bistvo.

129. Menim, da ob upoštevanju točk od 189 do 195 oziroma točke 198 mojih sklepnih predlogov v zadevi Španija/Parlament in Svet (C-146/13), ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem, člena 6(2) – ki napotuje na člen 9(1)(d) Uredbe št. 1257/2012 – in člena 7(2) izpodbijane uredbe ni mogoče ločiti od preostanka izpodbijane uredbe.

130. Zato menim, da je podredni predlog Kraljevine Španije za razglasitev delne ničnosti izpodbijane uredbe nedopusten.

131. Ker ni mogoče sprejeti nobenega tožbenega razloga, ki jih je Kraljevina Španija navedla v podporo svoji tožbi, jih je treba zavrni.

IV – Predlog

132. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj:

- tožbo zavrne;
- Kraljevini Španiji, Svetu Evropske unije in intervenientom naloži, naj nosijo vsak svoje stroške.

⁶⁸ — Glej sodbo Komisija/Parlament in Svet (C-427/12, EU:C:2014:170, točka 16 in navedena sodna praksa).